

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

Săvârșitu-s'a . . .

Reproducem din „Telegraful Român“ Nr. 12, acest articol, scris din prilejul confirmării știrii, că fostul Ministru al Cultelor Vasile Goldiș, a semnat Concordatul cu Papa încă în ziua de 10 Mai 1927.

Gazetele au anunțat în repetite rânduri, firește cu o vădită incertitudine, că fatala convenție dintre Guvernul român și Vatican ar fi semnată. Știrea am dat-o și noi cu rezervele ce ni le inspira credința noastră, că un asemenea act politic este, pentru un guvern român, o imposibilitate morală.

Spre nemărginita noastră mirare aflăm din cele mai autorizate cercuri, că faptul este adevărat: Concordatul cu Vaticanul a fost semnat de fostul ministru al Cultelor, dl V. Goldiș, în ziua de 10 Mai 1927. Și anume în condiții așa de grele pentru țară și așa de umilitoare pentru celelalte culte — dominant și minoritare — cum nu și-ar fi putut închipui nici cea mai temerară minte omenească, născocitoare de imposibilități.

Iar acest lucru l-a făcut dl V. Goldiș, care a fost odată profesor de istorie; dl V. Goldiș, care a fost odată — mai este? — secretar al Consistorului din Arad; dl V. Goldiș, care din afișarea postulatului dreptății pentru toate națiile și cultele din cuprinsul țării și din ortodoxia sa și-a făcut o foarte sensibilă trambulină politică; în sfârșit, dl V. Goldiș, care a ajuns ministru al României-Mari.

Așa a găsit de cuviință, ca'n săptămâna Patimilor să meargă la Roma să i se'nchine Papei, în loc să fi rămas în țară și să fi mers — după frumoasa și înțeleapta dătină strămoșească — la o biserică a părinților săi, spre a i se'nchina lui Hristos, Celce ne-a scos din umbra morții la lumina vieții celei nouă.

D-sa a găsit de cuviință să meargă la Roma, în săptămâna Patimilor, pentruca în ziua celei mai mari sărbători naționale 10 Mai, să depună la picioarele Papei suveranitatea națională, să pământuiască Constituția țării și să pironească încă odată pe cruce dreptatea Bisericii neamului românesc.

Dumnezeu să-l ierte!

Dar, de-aci nainte poate sta în sihăstria d-sale dela Arad. Mult și bine, caci nime n'o să-i mai tulbure meditația asupra acutului de deces politic pe care și l-a iscălit cu propria sa mână.

Nu putem însă crede că concordatul și-l va însuși Guvernul și mai ales — Țara.

Și acum un cuvânt și din partea noastră. Oare acest domn, a meritat să-se mobilizeze toată preoțimea ortodoxă din Valea Murășului dela Alba-Iulia pân'la Toplița, ca să-i salveze la Reghin, scaunul de Președinte la „ASTRA“!?

Oare a meritat acest domn — ca să supprime I. P. S. Sa Mitropolitul în Congresul de toamnă, interpelarea protopopului Vasile Gan, — care făcea să așeze pe delinquentul, pe banca de acuzare?

Acum scrie — la prietenii dela „Adivorul“ ca să-i dee lumea pace, că nu mai vrea nimica, se mulțumește — cu penzia săracă dela Brașov, — scrisoare care a fost publicată în toate gazetele ungurești. — Par'că îl vedem cum stă înghemuit la masa de secretar în o odaie modestă, — și-i credem tot așa ca și sărăcia de care se plânge, fără să amintească de tantiemele grase ce le ridică pe muncile dela multe bănci din Ardeal și București și pân'mai zilele trecute și diurne de deputat, plata de Ministru și de secretar — ca să retăcem și alte diurne incasate.

De încheiere îl invităm la Cluj! La gară

Il vor aștepta franciscanii, dominicanii și premontresienii în frunte cu colaboratorul său fost la culte, ca împreună să facă o misă în biserica Universității, rămasă ca cuiul lui Pepelea în corpul universității românești, tot din dragostea către biserica strămoșilor domnului Vasile Goldișiu. . . .

„Comorile de pe pământ și comorile din cer“

Mat. VI, 19, 20

Dintr'o țară îndepărtată din Apusul Europei a fost izgonit într'o bună zi nobilul William Gordon. Deși coborător dintr'o veche familie de nobili foarte bogați, el n'a fost în stare să ieie altceva cu sine din nemăsurata sa avere decât o piatră frumoasă și deosebit de scumpă. Se simțea nespus de bogat în posesiunea acestei comori. O mulțime de cunoscuți îi admirau piatra prețioasă. Dar ce să vezi într'o zi? Pe când Gordon voi să arete unui prieten odorul său neprețuit, deschizând cutia află piatra scumpă lipsită de toată strălucirea și frumusețea de mai nainte. Boala a fost lovit comoara nobilului exilat și într'o clipă acesta din bogat cum se credea, a rămas sărac lipit pământului! . . .¹⁾

Iată istoria averilor și a comorilor de pe pământ! Veșnic sunt expuse stricăciunii și peirii.

Muntele de piatră, care își ridică vârful său în nori, cu vremea se svântează, se distramă și se prăbușește pe urma ploilor și a vânturilor nemiloase; dar încă comorile și averile îngrămădite de truda și ostenala omenească?! Vine un război sau un foc, o revărsare de apă sau un cutremur, lăcomia unui hoț sau nepăsarea risipitoare a unui moștenitor nevrednic și le spulberă într'o clipă.

Mai ieri Faraonii, falnicii regi ai Egiptului au stăpânit cu putere; Grecii și Romanii au fost neamuri mari și vestite, iar azi ei sunt pulbere și palatele lor numai cenușă și ruină.

Regii și împărații întemeiază temple, colonne și palate cu menirea să-și lege pentru vecie numele de ele, dar cu vremea

numai ce vezi că pe dărâmăturile monumentelor străvechi, martorele unei străluciri de altădată, crește susaiul și pălămița.

Vremea și rugina atât de iscusit rod la rădăcina bunurilor lumești.

Fiul lui Dumnezeu acest adevăr a voit să-l proclame, asupra acestui netăgăduit fapt a voit să lumineze lumea când îi vorbia: „Nu vă adunați vouă comori pe pământ, unde molii și rugina le strică și unde furii le sapă și le jură“

. . . . „Ci vă adunați vouă comori în cer“, a zis Domnul, „unde nici molii, nici rugina nu le strică, și de unde furii nu le sapă, nici le jură.“¹⁾

Cari sunt aceste comori? Cum și-le poate aduna creștinul?

În orașul Alexandria trăia în zilele evlavirusului Episcop Macarie, o fecioară bogată cu numele Mirta. Era din neam mare, dar iubitoare de comori pământești și nespus de zgârcită. Ce face cuviosul Macarie? Într'o bună zi o chiamă pe Mirta la sine și-i zice: „Ai, draga mea, prilej să cumperi o mulțime de pietre scumpe numai pentru suma de 500 de lire; dacă dorești ți-le pot comanda pentru acest preț“.

Fecioara, nespus de fericită, că tocmai pe ea a învrednicit-o Episcopul sa ajungă în stăpânirea acestei nevisate comori, a plătit cu plăcere prețul amintit.

Trecură însă mai multe zile și Episcopul Macarie nu se arăta cu comorile făgăduite.

Mirta pierde răbdarea și se hotără să meargă la biserică să-l întrebe pe Episcop ce- cu pietrele cele scumpe?! . . . „Dar de când te tot aștept“, zise blând acesta, „ca să vi să vezi cum ți le-am păstrat în casa mea! Vino cu mine și ți-le voi arăta“. Mirta nespus de bucurasă și cu multă nerăbdare l-a întovărășit pe cuviosul Macarie acasă. Aici însă ce să-i vadă ochii? Episcopul a dus-o mai întâi într'o odaie unde zăcea mai multe femei bolnave și întorcându-se către fecioară i-a zis: „Iată aici sunt smaragdele!“ — Apoi trecând în partea de alături, i-a arătat altă odaie unde zăceau mai mulți bărbați bolnavi și săraci zicându-i: „Și aici iată diamantele!“ — A trecut și în a treia odaie unde zăceau mai mulți copii rămași orfani și neingrijii, zi-

¹⁾ W. H. Jones, Sermons, p. 207.

¹⁾ Mat. VI, 19, 20.

cându-i și aici: „Iată și briliantele!“ Acestea sunt în ochii mei pietrele cele mai scumpe din lume și pentru acestea am întrebuințat banii tăi; dar dacă nu-ți plac aceste comori, cele 500 de lire ce mi le-ai dat, le poți primi când dorești“.

S'a petrecut ceva necunoscut în sufletul împietrit al acestei fecioare. A roșit de rușine și cu glas duios a zis către cuviosul Macarie: „Părinte, mă doare că prin șiretenie am trebuit să fiu adusă la ceea ce din dragoste față de Dumnezeu aș fi trebuit să fac! Primește de-oamandă multă-mita mea cea mai bine simțită pentru osteneala ce ți-ai dat să mă aduci la îndeplinirea datorințelor mele de creștină. Crede-mă că de acuma voiu ști a nu-mi mai lega inima de comorile pământești, ci voiu înțelege să le întrebuințez mult mai potrivit în lumea aceasta“. Mirta și-a mchinat din acel ceas toate averile sale scopurilor de binefacere.¹⁾

Cuviosul Episcop Macarie și bogata fecioară Mirta au înțeles să-și adune comori neperitoare în cer. Ei prin faptele lor binecuvântate, prin jertfele lor nemăsurate vor rămânea pururea o pildă vie pentru nenumărați credincioși cari nu-și înțeleg rostul lor adevărat în această lume.

Credinciosul creștin trebuie neîncetat să râvnească a duce o viață neprihănită, întovărășită de fapte bune. Pornirea frumoasă a sufletului, care să-l îndemne neîncetat să-și iubiască pe aproapele răspândind bucurie și fericire asupra inimii lui, poate pregăti credinciosului cele mai alese comori în cer.

Spre îndeplinirea acestui măreț scop nu e părtinire pentru locuitorul din palate, ca și pentru cel din cea mai săracă colibă. Toți primesc aceleași mijloace din milostivirea lui Dumnezeu pentru a-l putea îndeplini. Iar îndeplinindu-l mulțumirea sufletului, încă în această lume, e mare și trainică. Ea suride printre lacrimile durerii, umple de fericire inima nenorocitului, pentru care o îmbucătură de pâine înseamnă tot prânzul și o înghițitură de apă e mai scumpă decât vinul prețios al bogatului. Dar ea mai umple de bucurie și fericire și inima generosului binefăcător care a în-

teles să-l ajutare și să-l înveselească pe cel ce n'are și suferă.

Faptele bune ale credincioșilor pe lângă că avântă sufletul omenesc încă în această viață scurtă peste deșertăciunile și amăgirile acestei lumi, ele mai fac ca rădăcinile lor trainice să se prindă și să dăinuiască și în ceruri întru veșnica fericire a acelor cari s'au ostenit și s'au supus să le săvârșască.

Fericiți deci vor fi cei cari se vor însufleți de îndemnul Mântuitorului când a învățat și a zis: „Nu vă adunați vouă comori pe pământ... ci vă adunați vouă comori în cer...“

I. V.

Secta unitară din Transilvania.

Expunere istorică și combatere din punct de vedere dogmatic ortodox.

(Teză de licență.)

de A. GLIGA.

X.

În Vechiul Test. cartea Iob (14, 4) „Cine va fi curat de întinăciune? Nime, măcar și numai o zi de va fi viața lui pe pământ“. Această întinăciune se înfățișează în acest citat ca ceva propriu înăscut oamenilor. Prorocul David (Ps. 50, 6) „Iată întru fărădelege m'am conceput și în păcate m'a născut maica mea“. Aici iarăși nu se poate înțelege altceva decât trecerea păcatului lui Adam la toți urmașii săi pe cale naturală. Dovezi mai clare avem în Noul Test. (Ioan 3, 5) Isus spune următoarele despre necesitatea botezului lui Nicodim: „Adevăr zic ție, de nu se va naște cineva din apă și din duh nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu. Căci ce este născut din corp, corp este și ce este născut din duh, duh este“. Cuvântul corp din acest citat arată păcătoșenia naturei omenesci. Locul clasic îl aflăm la Pavel în Rom. 5, 12. „Precum prin un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa întru toți oamenii a intrat moartea, întru care toți au păcătuit“. Aici se vede destul de clar ce voim să susținem. Și tradiția ne vine într'ajutor. Praxa observată în biserică de a se boteza pruncii, apoi în simbol, mărturisirea botezului întru iertarea păcatelor. Origen spune că prin botez se șterge

¹⁾ Scherer, Bibl. f. Pred., Exempel-Lex. II, p. 279.

„macula nașterii“ pentru aceea se botează și pruncii. Cele 24 sinoade ținute contra Pelagianilor. Apoi doctrina părinților bisericești ca I. Martirul: „genul omenesc a intrat în moarte și în înșelăciunea șerpelui; și precum neascultarea unui om este cauza condamnării tuturor-a așa împărtășește ascultarea lui Christos viață tuturor, ce sunt renăscuți prin trântul“. Origen: Nime nu este curat de întinăciune, nici pruncul, a cărui viață este numai o zi pe pământ. „Augustin: Nu eu am iscodit păcatul original în carele crede credința catolică din vechime, dară tu (către Pel.) care îl negi pe el ești fără îndoială un cretic nou“.

După cele înșirate mai sus vedem doctrina bis. noastre care în opunere față de cea protestantă, susține păcatul original, care îl moștenesc toți oamenii ca o ereditate în urma descendenței naturale. Părerea noastră este părerea lumii întregi, deci doctrina unitară cade.

În legătură cu doctrina despre păcate, ei tractează și despre mijloacele cu ajutorul cărora ne putem feri de ele. Mijlocul este rugăciunea, acea rugăciune fierbinte care ne-a învățat-o Fiul lui Dumnezeu, Isus Christos. Rugăciunea pentru morți însă ei nu o practică spunând că ea nu este necesară pentru că după moarte omul ajunge într-o stare, la care nici o rugăciune ulterioară nu poate ajuta absolut nimic. Nici nu pot susține altceva când știm, că doctrina lor despre starea sufletelor după moarte este aceeași cu a bis. catolice și protestante, care susține că sufletele primesc îndată după moarte o răsplată deplină și eternă.

Doctrina noastră ne învață că soarta celor păcătoși și morți nu este deplină, până la judecata din urmă. Noi credem doar într-o judecată particulară care se întâmplă îndată după moarte și într-o judecată definitivă care va fi la a II-a venire a Domnului nostru Isus Christos.

Aceasta se poate dovedi cu argumente din sf. Scriptură și Tradițiune. Nefiind deci soarta morților după moarte pe deplin hotărâtă, până la judecata din urmă, rugăciunile celor ce supraviețuiesc pot să le aducă mult bine, chiar și iertarea păcatelor și mântuirea sufletelor lor. La 1 Tim. 2, 1 se spune: „mai nainte de toate să faceți

rugăciuni, cereri, mulțumite, promisiuni pentru toți oamenii“. Prin urmare suntem datorii a ne ruga și pentru cei cari au trecut din viața aceasta. Sf. Iacob 5, 16 spune: „mult poate rugăciunea dreptului care se face“, iar la Ioan 14, 13: „ori câte veți cere dela Tatăl în numele meu, voi face vouă“. Rugăciunile pentru morți se împreună cu aducerea sacrificiului euharistic în sf. liturgie.

Liturgiile cele vechi iarăși cuprind rugăciuni pentru cei morți. Tertulian spune, că pe timpul său se făceau rugăciuni pentru cei morți în fiecare an în ziua morților. Ciril spune: „Noi ne rugăm pentru cei adormiți sf. părinți și episcopi și în genere pentru toți cei mutați mai înainte dela noi, crezând că foarte mult va folosi sufletelor, pentru cari se face rugăciune atunci când zace înainte sacrificiul cel sfânt și înfricoșat“.

Biserica noastră ținând de a mântui cât mai multe suflete, după posibilitate, se roagă chiar și pentru acei morți, cari din diferite cauze independente de voința lor, au rămas neîmpărtășii. Aceste rugăciuni le face în fiecare an în Sămbăta morților. Mai este apoi obiceiul de a se face rugăciuni la 3, 9, 40 de zile etc. pentru morți, bazate pe constituțiunile apostolice.

(Va urma)

Dela Oficiul Protopopesc al Tractului Huedin

Nr. 111—928.

Convocator

Prin aceasta pe **Marti 22 Februarie 1928** la 11 ore a. m. convoc ședința ordinară a Adunării protopopești, care se va ține în cancelaria Oficiului protopopesc *din Haedin* cu următoarea ordine de zi: 1. La 9 ore: Serviciu divin și parastas. Predica ocazională va rosti-o pâr. Traian Sava din Bedeciu. 2. La 11 ore: Deschiderea ședinței. 3. Constituirea biroului. 4. Raportul anual al protopopului. 5. Presentarea și aprobarea rațiociniului verificat de cons. protop. 6. Presentarea și aprobarea bugetului pe anul 1928. 7. Chestiunea uniformizării plăților preoțești. 8. Chestiunea înființării filialei Soc. Fem. Ort. Române; chestiunea reuniunilor de femei din singuraticile parohii ale tractului. 9. Chestiunea catehizației și organizarea tineretului. 10. Comunicări. 11. Eventuale propuneri.

Huedin, la 7 Februarie 1928.

Aurel Muntean,
protopop

„Unirea“ în Gâmbaș

Satul Gâmbaș, așezat pe marginea stângă a Murășului, nu departe de Aiud, a revenit, înainte de Crăciun, la Ortodoxie. — Împlinind formele legale, credincioșii au fost reprimiți în sânul bisericii noastre, dela care i-au rupt dușmanii neamului, făcându-le promisiuni mincinoase și silindu-i cu mijloace înfierate de istorie.

Dar azi în Țară liberă și Românească, nimic mai firesc decât „frații să fie împreună“, sub un singur Domn, având o singură credință, precum zice și Isus.

Ci nu tot astfel zic și frații de pe marginea Târnavei.

Pentru ei, fapta Gâmbășenilor este o plesnire a gheții, aproape sub picioare și nu le place desigur, să vadă pe ceice ameiți fiind cu promisiuni, pân'acum, li-s'a supus, că se desmorțesc și vreau să privească și ei spre soarele luminos și cald al credinței ortodoxe.

Pentru aceea au întrebuițat cele mai diferite mijloace ca să nu-i piardă!

Au încercat calomnia în toate nuanțele, — „Ortodoxia este lege păgână“, „preoții ortodoxi sunt fără școală“, „neamurile ortodoxilor sunt hoardele orientale“ ș. a. au încercat minciuna, au încercat și cuvinte bune, (desigur în forma în care sunt în stare, ca iezuiți!) încercatau și cu promisiuni, dar înzadar, — aceia pe cari i-au crescut în spiritul acestor idei, îi pricepeau bine și-i lăsau să se sfarme....

Îi durea foarte mult și faptul, că poporul, trecut la ortodoxie, n'a lăsat biserica în seama celor rămași, grupați în jurul bravului (?) învățător unit, ci și-a menținut dreptul asupra ei, ceea-ce și On. Minister solicitat de uniți, a găsit ca natural, aprobând fapta poporului.

„Cu înțelepciune drepti s'ascultăm — acum — creștineasca purtare a luminaților Apusului:

...Și ca s'o ia înapoi, s'au deplasat în sat, *Sâmbătă, în 5 Februarie, trei canonici, între cari și cel-ce așteaptă cârja mitropolitului Suci, și la 11 (23) ore noaptea au mers la biserică împreună cu câțiva credincioși, uniți, și-au spart ușa nouă a sf. biserici, i-au stricat încuetoarea, și-au intrat întrânsa. — Cel dintâi lucru, au intrat*

în sf. Altar și-au aruncat sf. Antimis și Potir, sub masă, pentru că mă rog, D-lor sunt... creștini, și încă de cei luminați în „Propaganda“ credinței în Christos.“

Luând de seamă câțiva ortodocși, au mers spre biserică dar au fost oprți să între de „creștinii“ inarmați și postați în turn și de doi paznici dela ușa bisericii, cari cu topoare păzeau intrarea....

Cam întâmplarea, când cu rezidirea templului lui Solomon, decât că cei din biserică nu lucrau, dar nici nu se rugau, ci se „încălzeau“ cu... vin — pentru că, — de-afară era frig, iar înlăuntru frică.

„Cel-ce a văzut, a mărturisit aceasta și dreaptă este mărturisirea lui“....

Spre dimineață s'a adunat tot poporul la ușa bisericii și-au silit pe „canonici“ cu toți „creștinii“ d-lor să iasă. — S'au spulberat acolo renume de orator, s'au nimicțit cauza „unirii“ și cuprinși de frig, plini de groază, deși nu le-a promis nimeni, nici măcar bătaie, decât de-or mai reveni vr'odată — drept că erau de față și jandarmii, cari le-a fost de mare ajutor, — zic, în acest hal, Prealuminații Clarissimi ai Papalității s'au dus din sat, cu gândul poate, că acasă să facă, ce-a făcut vulpea în vie, sau să strige că ortodoxia îi.... omoară.

Ori-ce ar zice și ori-ce ar face domniile lor cu întreaga Ierarhie (*de popor nu vorbim, el însuși e convins că-i ortodox!*) un lucru ținem să se știe :

Revenirea la ortodoxie este un curent ce nu pornește din Gâmbaș, și nici nu se termină acolo. Poporul știe și foarte drept, că cu ajutorul lui Dumnezeu și a celor mai aleși fii ai săi s'a făurit România-mare, și nu vrea să uite că credința ortodoxă, este acea „lege românească“, care se confundă cu naționalitatea sa, este acea lege, care l'a îndreptat spre faptele glorioase de azi și este acea lege, care „bună sau rea“, e a lui și nu mai vrea alta, pe care opresorii, prin dispoziții nenorocite, voiau să le-o impună.

Credem că domnul Ministru al Cultelor prin legea ce va aduce va șterge și aceste nedreptăți și-atunci nimic nu-i va mai sta în cale poporului zis „unit“, să se reîntoarcă în brațele iubitoare ale bisericii ortodoxe, dând prin aceasta prilej de deose-

bită bucurie fraților Români de pretutindeni, precum și banului Dumnezeu.

Nu vă opuneți deci acestui curent, ca să nu rămâneți singuri, ori cu prea puțini adepți, ci ascultați șoapta poporului, și dacă nu vreți inși-Vă, dați dreptul poporului să urmeze glasul conștiinței. —s.—

P. S. Celor-ce se îndoiesc asupra celor descrise aici, despre atitudinea „cultă“ și în același timp „creștinească“ a Clarissimilor ce-au fost Duminecă în Gâmbaș, le servim dovezi foarte puternice: — La comp. de jandarmi se găsec vr'o 15 buc. — ciomege, resteie de jug și topoare — confiscate dela uniții intrați în biserică.

Ar fi bine să fie duse la București să vadă toți, și în special Domnii miniștrii, puternicele argumente, pe baza cărora își cer „Uniții“ dreptul la viață....

CRONICĂ

Libertatea presei

În toiul luptelor date acum 7 ani în jurul alegerii de Episcop al Clujului, adversarii de atunci și colaboratorii, admiratorii și prietenii de azi ai P. S. Sale Episcopului Nicolae, au folosit multe arme de a-i combate reușita, dar nici unul n'a îndrăsnit să se atingă de cinstea și de integritatea morală a P. S. Sale, care era cunoscut în toată biserica ca om cu mâni curate și ca neîmpăcat dușman al simoniei și al celor ce au practicat-o, fie că au fost mari, fie mai mărunți.

Această infamie a trebuit să o debiteze niște existențe catilinare de aici din Cluj, într'o „Gazeta“ nouă și obscură. Nu cunoaștem nici pe cei ce-i plătesc, și în cazul cel mai favorabil, nici pe cei ce i-au sedus să facă această crimă ordinară, și de aceea s'a sesizat justiția, ca să poată da la iveală purul adevăr.

Din partea noastră vom publica sentința contra detractorilor fără rușine și fără frică de Dumnezeu.

REDACTIA.

Predică în biserica-catedrală din Cluj. Duminecă, 19 Februarie va predica dl proto-diacon *Dr. Ioan Vaseă*, Decan al Academiei Teologice.

Casă culturală. În parohia noastră *Bălan* s'a înființat casa culturală, care cu aprobarea P. S. S. Episcopului nostru poartă numele: „*Casă culturală Episcopul Nicolae Ivan*“. Casa s'a inaugurat în ziua de 5 Febr. cu o frumoasă Șezătoare culturală pe lângă următorul program: 1. „Tatăl nostru“, cor mixt. 2. „Insemnătatea caselor culturale“, conferință ținută de președintele Ioan Pop. 3. „Imnul Astei“, cor mixt. 4. „Pribeagul“ recitată de Vasile Cighir. 5. „Hai leliță“, cor mixt. — În aceeași zi s'a ținut și o ședința festivă în onoarea P. S. Sale, trimițându-se o telegramă de omagiu și devotament.

Pentru Muzeul Eparhial am primit dela parohia Caila un protocol al poruncilor consistoriale dela 1792—1850, dela Rogoz un protocol pe anii 1799—1840, dela Borgo-Rus un protocol pe 1792—1800, dela protopopiatul Câmpeni 350 acte vechi dela anii 1790—1851, dela parohia Mănăstireni un protocol și acte vechi, dela parohia Feneș 9 cărți vechi bisericesti scoase din uz, iar dela oficiul prof. al Lăpușului două icoane și mai multe acte vechi. — Atragem din nou atenția preoțimei noastre asupra comunicatelor noastre adeseori repetate, să trimită toate obiectele vechi scoase din uz și actele din arhive până la 1848, muzeului nostru eparhial. Având acum autorizația Statului în acest scop, preoții cari nu se vor conforma vor avea să supoarte consecințele cuvenite.

Societatea Femeilor Ortodoxe filiala Turda, organizează pe ziua de 25 Febr. un mare *Concert*, urmat de dans, în sala teatrului orașenese, în folosul fondului de edificare al bisericii ortodoxe din Turda.

În locul recenziei în numerile viitoare ale revistei noastre vom publica conferința „Sectele religioase“ a dlui prof. Dr. O. Bucevschi.

Din activitatea Ț. pr. Ioan Giurgiua. Ca o completare a anunțului de deces din nr. 5 al revistei noastre, neavând la timp informațiunile necesare, întregim încă următoarele: „Sub păstorirea sa de 43 ani s'a zidit casa parohială (1906) și biserica (1913). Pentru vrednicia sa, a fost decorat cu ordinul *Coroana României* în gradul de cavaler. A fost înmormântat lângă biserica din Diviciorii-mari, lăsând o îndurerată soție și opt copii.“

— **În interesul său propriu fiecare bolnav**, care caută vindecare de astmă, boli de plămâni și asemenea, cere să se servească de ofertul firmei Puhlmann & Co., Berlin 823, Müggelstrasse 25—25a, existentă de mulți ani și bine cunoscută, și cere broșură gratuită și ilustrată. — Luați în seamă anunțul de pe pagina 7 a revistei.

❁ **BIBLIOGRAFIE** ❁

Ziare și Reviste. S'a primit la redacție:

„*Datina Mehedinților*“ foaie pentru popor, apare de 2 ori pe lună în Turnul-S. verin, strada Decbal 43. Abonament 100 Lei. Are ca supliment și „*Biserica Noastră*“, îngrijită de pr. protoiereu St. Pârlișas, cuprinzând articole de conținut religios și câte o predică. E scrisă bine și cu însuflețire. Al doilea supliment e „*Scoala Noastră*“, redactată de un profesor și un institutor.

„*Cuvântul Moldovenesc*“, gazeta săptămânală a „*Astrei*“ din Chișinău. O redactează M. Minciună, viou și la înțelesul poporului. Are colaboratori și preoți.

„ *Glasul Monahilor*“, e gazeta ieromonachului Dionisie Lungu, care-și dă multă silință să trezească cetitorilor interes față de cele sfinte și creștinești. Are colaboratori distinși și tratează probleme de actualitate.

CONSILIUL EPARHIAL ORT. ROM. DIN CLUJ

Nr. 812—1928.

1—3

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în ziarul „*Renașterea*“:

1. Pentru ocuparea postului de **Preot-misionar pe lângă Episcopia Vadului, Feleacului și Clujului**, cu un sa-ar de bază de 1600 Lei lunar, și cheltuielile bugetate de Stat. — Reflectanții trebuie să fie preoți, cetățeni români, cari n'au suferit nici o pedeapsă infamantă, au drept calificare cel puțin bacalaureatul și absolvența unui Institut teologic. — La cerere vor aclude atestatul de botez, atestatul despre serviciul prestat, atestatul de bacalaureat, absolutur teologic respective certificatul de licență, atestatul de calificare preotească, de hirotonire și eventual carte canonică. — Actele se vor înainta în original, sau cel puțin în copii legalizate de notarul public, înainte de expirarea concursului.

2. Pentru ocuparea postului de **Spiritual la Academia teologică a Episcopiei Vadului Feleacului și Clujului**, cu un salariu de bază de 1600 Lei și adăusele bugetare de Stat. — Dela reflectanți se cere să fie preoți, cetățeni români, cari n'au suferit nici o pedeapsă infamantă, au drept calificare cel puțin bacalaureatul și absolvența unui institut teologic. — La cerere vor aclude atestatul de botez, atestatul de serviciu, atestatul de bacalaureat, absolutur teologic, sau certificatul de licență, atestatul de calificare preotească și hirotonie, și eventual cartea canonică pentru cei din altă eparhie. — Actele se vor înainta în original, sau în copii legalizate de notarul public, înainte de expirarea concursului.

Cluj, la 10 Februarie 1928.

Consiliul Eparhial.

**SE POATE VINDECA
BOALA DE PLĂMÂNI?**

Cheslianea aceasta de cea mai mare importanță interesează pe toți, cari suferă de **astmă, tuberculoză de plămâni și laringe, oftică, cathar de plămâni (Apcitis), tusă sau răgușeală cronică, bronchită** etc. și nu au fost vindecați până acuma. Toți acești bolnavi primesc dela noi **absolut gratis o carte ilustrată** din pana d-lui *Dr. med. Guttman*, fost medic-șef la sanatoriul Fin-sen, cu următorul cuprins: „**Se poate vindeca boala de plămâni?**“ — Spre a da ocaziune bolnavilor a se lămuri despre felul suferințelor lor, ne-am hotărît a trimite oricui *cartea susnumită fără orice spese în folosul tuturor.* 3

Trimiteți o carte poștală cu exactă adresă:

PUHLMANN & CO,

BERLIN 823, Müggelstrasse 25—25/a.

Nr. 29—1928 prot.

1—3

CONCURS

Se publică concurs pentru întregirea parohiei *Heria*, din protopopiatul Luduș, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „*Renașterea*“.

Parohia are: a) Suflete 609.

b) Sesiune parohială 28 jug. pământ productiv.

c) Salar dela Stat conform pregătirii respectivului preot numit.

d) Casă parohială.

e) Stola îndatinată.

Candidații cari doresc să reflecteze la acest post își vor înainta oficiului nostru, în termenul fixat, cererile înzestrate cu documentele prevăzute la Art. 4 și 11 din Regulamentul în vigoare, având a se prezenta personal la oficiul nostru și cu prealabila încunoștințare și în parohie.

Luduș, la 1 Februarie 1928.

În înțelegere cu Consiliul parohial,

Romul Popa,
protopop

CONVOCARE

Domnii acționari ai Institutului de credit și economii „VATRA” societate pe acții în Cluj, se invită în sensul statutelor la

A XXI ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ

care se va ține în Cluj, la 8 Martie 1928 la orele 10 a. m. în localul institutului (Str. Regina Maria Nr. 47). În caz, că la această adunare nu s'ar prezenta numărul acționarilor cerut de statute, prin aceasta se convoacă adunarea în sensul §-lui 23 din statute, pe ziua de 22 Martie 1928 orele 10 a. m.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere despre rezultatul gestiunii anului trecut.
3. Deciziune asupra bilanțului anual pe baza acestor rapoarte și darea absolutorului membrilor direcțiunii și comitetului de supraveghere.
4. Deciziune asupra împărțirii profitului curat și statorirea dividendei.
5. Statorirea marcelor de prezență, p.-tru membrii din direcțiune a comitetului de supraveghere și a cheltuelilor de călătorie.

6. Alegerea a 3 membrii în direcțiune pe durată de 6 ani.
7. Propuneri.
8. Închiderea adunării generale.

Domnii acționarii, cari voesc să participe la adunarea generală, sunt rugați a-și depune acțiunile înainte de deschiderea adunării generale la casa institutului, conf. §-lui 19 din statute, cum și documentele de plenipotență.

Acțiunile se mai pot depune la toate instituturile membre la „Solidaritatea”, dar cel mult până la 1 Martie 1928.

Din ședința plenară a direcțiunii „VATRA”, ținută la 31 Ianuarie 1928.

DIRECȚIUNEA.

ACTIVA				Bilanț General pe anul 1927.				PASIVA			
		Lei	B	Lei	B			Lei	B	Lei	B
Cassa - - - - -				664111	55	Capital social - - - - -				1000000	
Cambii - - - - -	8224758					Fondul de rezervă - - - - -	506043				
Credit Camb. cu acop. Hip. -	3507612	28		11732370	28	Fondul Cultural Nicolae Ivan	55433				
Cont-curent: Debitori - - -				4424975	64	Fondul de Pensie - - - - -	171814				
Efecte - - - - -				331125		Fondul special de rezervă pen-				1085842	
Imobile - - - - -				1483379		tru creanțele dubioase - -	352552				
Mobiliar - - - - -				13500		Depuneri spre fructificare - -	13933200	50			
						Depuneri în Cont-Curent - -	918004			14851204	50
						Reescont - - - - -				1225900	
						Dividendă neridicată - - -				14574	
						Interese transitoare - - -				241309	
						Profit curat - - - - -				230631	97
				18649461	47					18649461	47

SPESE				Profit și pierdere pe anul 1927.				VENITE			
		Lei	B	Lei	B			Lei	B	Lei	B
Interese de Cont-curent - -	7533	97				Interese, provizie și chirie -				2875610	44
Interese de Depuneri spre fruct.	1890438	21									
Interese de Reescont - - -	92763			1990735	18						
Salare - - - - -	340200										
Marce de prezență - - - -	15850			356050							
Dare - - - - -	86431	42									
Spese, porto - - - - -	210261	87		296693	29						
Amortizare din mobilier - -				1500							
Profit net - - - - -				230631	97						
				2875610	44					2875610	44

Cluj, la 31 Decembrie 1927

Pentru contabilitate:

Ioan Dejenar, m. p. dir. ex., expert contabil

DIRECȚIUNEA:

Dr. Laurean German m. p. Nicolae Bogdan m. p. Dr. Alexandru Dragomir m. p. Aurel Ciortea m. p.
A. Mandel m. p. Dr. Victor Stanciu m. p. Ionel Comșa m. p. Dr. Petru Meșeu m. p. Dr. Vasile Sava m. p.

Subsemnatul comitet am examinat Contul prezentat și l'am aflat în consonanță numerică cu registrele institutului.
Cluj, la 31 Ianuarie 1928.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIRE:

Ioan Oțoiu m. p. Nicolae Vasiiu m. p. Dr. Dominic Stanca m. p. Ioan Stănescu m. p. Oliviu Sârbu m. p.
Revăzut: Ioan Babeș m. p., revizor expert al „Solidarității”

Tipografia Eparhiei Ort. Rom. Cluj.